

Chương 618: Ludwig Thức Tỉnh?

(Số từ: 4006)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:04 PM 15/11/2023

Ellen đã trở lại căn cứ của Lực lượng Đồng minh.

Trên tầng cao nhất của trụ sở của Thánh Hiệp Sĩ Đoàn, trong văn phòng Chỉ huy, tôi ngồi.

Tổng cộng, có 5 người chúng tôi ngồi ở đó, bao gồm cả tôi.

—Olivia Lanze, người về cơ bản đã trở thành kẻ thống trị tất cả các phe phái.

—Liana de Grantz, người đang tạm thời ở lại để kiểm soát khí hậu.

—Rowan, Chỉ huy mới của Thánh Hiệp Sĩ Đoàn.

—Và Harriet.

"Ellen trở lại Lực lượng Đồng minh?"

"...Vâng, anh cho rằng em ấy đã làm vậy."

Tôi đã trả lời câu hỏi của Harriet. Rốt cuộc, doanh trại của Lực lượng Đồng minh bây giờ sẽ yên tĩnh hơn, khiến nó trở thành một nơi tốt hơn để nghỉ ngơi.

Nhưng tôi cảm thấy có gì đó đã thay đổi.

Không phải là cô ấy trở lại Thủ đô Đế quốc để nghỉ ngơi; đúng hơn, sự trở lại của cô ấy đã khiến cô ấy trải qua một điều gì đó thậm chí còn khó chịu hơn.

Và tôi đã tham gia vào vấn đề đó.

Không phải ngay từ đầu, nhưng cuối cùng, nó đã thành ra như vậy.

Mặc dù điều đó chắc chắn sẽ xảy ra vào một ngày nào đó, nhưng nhìn thấy bóng lưng của Ellen, người đã trở thành một người hoàn toàn khác, không phải là một cảm giác dễ chịu.

"Theo lệnh của ngài, tôi đã gặp Ludwig."

Theo lệnh của tôi, Rowan đã gặp Ludwig.

Tôi yêu cầu cô ấy nói chuyện với Ludwig.

Rowan, người mới kỳ lạ, người chắc chắn xử lý các nhiệm vụ rất hiệu quả.

Rowan có toàn quyền kiểm soát lực lượng dị giáo trong trại tị nạn.

Rowan là không thể thiếu để thống nhất những kẻ dị giáo. Giống như cách chúng tôi phải sử dụng Antirianus bằng cách nào đó, ngay cả khi ông ta nguy hiểm và nham hiểm, chúng tôi phải sử dụng cô ấy.

"Tôi đã để anh ta yên, như ngài đã nói với tôi rằng đừng làm gì cả, nhưng tôi nghĩ thà giết anh ta còn hơn."

"Tại sao vậy?"

"Anh ta tạo ấn tượng rằng anh ta sẽ đâm tất cả mọi người và tự cắt cổ mình."

Trước sự mô tả kỳ lạ của Rowan, đôi mắt của Harriet mở to.

Mọi người trong phòng, kể cả tôi, không đặc biệt thích Rowan. Nói chính xác, chúng tôi không thể thích cô ấy.

Chúng tôi bắt cô ấy chỉ vì giá trị của cô ấy quá cao.

"Chính xác là cô. Có gì khác biệt giữa những gì cô đã làm chứ?"

"Tôi không muốn đối mặt với một kẻ thù như mình."

Thấy cô ấy phớt lờ bình luận như vậy, thật vô lý khi nghĩ rằng cô ấy biết mình là một nhân vật kỳ lạ như thế nào.

"Dù sao đi nữa, hãy để cậu ta yên."

"Ngài có nghĩ rằng anh ta sẽ gây ra bất kỳ mối đe dọa đáng kể nào không?"

Tôi im lặng trước câu hỏi của Rowan.

Thay vào đó, Olivia trả lời.

"Ừ, hẳn có thể làm cái gì chứ?"

Mọi người dường như phần nào đồng ý với những lời của Olivia. Ngay cả Rowan.

Ludwig không thể là một mối đe dọa.

Cho dù một cá nhân có vắn vẹo đến đâu, họ cũng chỉ có thể làm được rất nhiều việc.

Anh thậm chí còn bị mất một cánh tay.

Sở dĩ Rowan có thể làm được nhiều việc như vậy với bản tính vắn vẹo của mình là vì cô đã tham gia vào nhiều hoạt động bí mật.

Nếu Rowan chỉ đơn thuần là một Điều Tra Viên hay Thánh Hiệp Sĩ bị biến dạng, thì cô ấy sẽ không thể làm được gì nhiều.

Nhưng Ludwig chỉ là một cá nhân không có bè phái hay quyền lực.

Chúng tôi để Ludwig đi vì anh ấy bất lực.

Mọi người có thể nghĩ đó là ý định của tôi, nhưng thực tế không phải vậy.

"Nhân tiện, nếu ngài nghĩ rằng anh ta sẽ không gây ra bất kỳ mối đe dọa đáng kể nào, thì tại sao ngài lại ra lệnh gặp Ludwig ngay từ đầu? Chúng ta có thể để anh ta yên."

Nếu chúng tôi không coi Ludwig là một biến số, thì chẳng có lý do gì để cử Rowan đến gặp anh ta. Và đối với tất cả chúng tôi ở đây, Ludwig là một con người quá nhỏ bé để trở thành một biến số.

"Nghĩ lại thì, hình như anh luôn để ý đến cậu ta một cách tinh tế. Lần này cũng vậy."

Harriet nghiêng đầu như thể nhớ lại những sự kiện trong quá khứ.

Mặc dù tôi không quan tâm nhiều hơn mức cần thiết, nhưng tôi nhạy cảm với hành động của Ludwig hơn những người khác.

Và buồn thay,

Tôi sốc trước việc Ludwig mất một cánh tay hơn là cái chết của Delphine.

Ludwig không có ác ý với tôi, nhưng chúng tôi cũng không thân thiết lắm. Chúng tôi đã ở trong các lớp học khác nhau để bắt đầu.

Và bây giờ, Ludwig, người không thể là một biến số nữa và thậm chí đã mất một cánh tay.

Không cần phải bắt anh ta gặp lại Rowan và giải thích mọi chuyện với anh ta. Nó sẽ là không công bằng, tức giận và bực bội. Nhưng tôi có thể làm gì đây? Không có lý do gì để quan tâm đến Ludwig trong tình trạng như vậy.

Nếu tôi cảm thấy bị đe dọa, tôi nên giết anh ta.

Nếu không đe dọa thì không cần gặp mặt nói chuyện.

Rowan có vẻ tò mò tại sao tôi lại lo lắng không cần thiết về Ludwig.

Vì anh ấy là bạn cùng lớp.

Những người khác dường như chấp nhận nó theo cách đó, và Rowan không có lựa chọn nào khác ngoài việc nghĩ như vậy.

Và trên thực tế, tôi không có ý định làm hại các bạn cùng lớp của mình.

Ngay cả khi họ đe dọa hoặc cố giết tôi.

Miễn là thời điểm đó chưa xảy ra, tôi không định giết họ trước chỉ vì họ có thể gây ra mối đe dọa.

Nếu họ thực sự kè dao vào cổ tôi thì câu chuyện sẽ khác, nhưng tôi sẽ không hành động phủ đầu.

Đó có thể không phải là lương tâm duy nhất của tôi, nhưng đó là tuyên phòng thủ cuối cùng của tôi.

Tôi sẽ không vượt qua ranh giới đó.

Nếu tôi bắt đầu giết một người bạn cùng lớp chỉ vì họ được dự đoán là mối đe dọa trước khi thực sự trở thành một mối đe dọa, tôi chắc chắn rằng nhiều điều kỳ lạ hơn sẽ xảy ra.

Vì những lý do cá nhân và sự phi lý không thể giải thích được của thế giới này, tôi không muốn giết Ludwig hay bất kỳ ai khác bằng chính đôi tay của mình.

Cho đến thời điểm tôi buộc phải đối mặt với một tình huống mà tôi phải giết họ, không bao giờ.

"Không có lý do cụ thể."

Không cần phải đưa ra một lý do cụ thể.

Dù sao họ cũng sẽ không hiểu.

Chỉ có tôi biết rằng Ludwig ban đầu là nhân vật chính của câu chuyện này.

Họ sẽ không hiểu, nhưng nếu họ hiểu, đó sẽ là một vấn đề.

Bởi vì sau đó, cuộc trò chuyện về việc giết Ludwig sẽ nổi lên.

Chỉ có tôi biết rằng thật kỳ lạ khi nhân vật chính, người lẽ ra phải là một người quan trọng vào thời điểm này, lại bị mất một cánh tay và bị mắc kẹt trong tình trạng lú lẫm như thế này.

Những điều vô cùng phức tạp và khủng khiếp đan xen vào nhau, dẫn đến kết cục kỳ quái này.

Vô số manh mối và sự cố đã xảy ra, nhưng sự kiện kết nối họ là việc họ tạo ra Death Knight.

Họ đã tạo ra Death Knight trong Lăng mộ Thánh nhân bên dưới Trụ sở Thánh Hiệp Sĩ.

Rowan bắt đầu điều tra vụ việc đó. Ngay từ đầu, Rowan đã biết rằng những kẻ dị giáo và Ma giáo không thể có quy mô để làm

một việc như vậy. Vì vậy, cô đã tiến hành các cuộc điều tra tối thiểu, theo dõi các lực lượng khác như những kẻ tình nghi.

Rowan tin rằng Ma vương hoặc Đế chế phải chịu trách nhiệm về vụ việc.

Vị trí của Ma vương không được biết, nhưng Đế quốc ở ngay đó trên vùng đất mà cô ấy đứng.

Giữa lúc đó, Ellen, Ludwig và Eleion Bolton quay trở lại Thủ đô Đế quốc.

Rowan đã có được thông tin về Ludwig, một cựu thành viên của Temple Royal Class, người gần đây đã bắt đầu làm việc như một người bảo vệ trong Lực lượng Đồng minh. Rowan đã cố tình tiếp cận Ludwig với hy vọng gây dựng lòng tin và thu thập thông tin về hoạt động bên trong của Temple.

Tuy nhiên, trong khi làm như vậy, một lệnh đã đến để tạm dừng cuộc điều tra. Rowan phớt lờ mệnh lệnh, và Eleion Bolton đã cố gắng loại bỏ cô ấy. Kể từ thời điểm đó, Ellen theo đuổi vụ án với sự giúp đỡ của Ludwig, lần theo những manh mối mà cô cung cấp.

Cuối cùng, những gì chúng tôi đã làm đã khiến các tổ chức và cá nhân khác chuyển động. Và theo một cách vòng vo, kết quả là Rowan trao cho tôi quyền kiểm soát các Thánh Hiệp Sĩ, Ngũ Đại Thần Giáo và trại tị nạn.

Nó hoàn toàn bất ngờ.

Khi chúng tôi tạo ra Death Knight, chúng tôi không thể ngờ rằng mọi thứ lại diễn ra theo cách này.

Bây giờ, Rowan biết rằng chúng tôi phải chịu trách nhiệm về sự cố Undead.

Tất nhiên, cô không đặc biệt ngạc nhiên.

Mỗi sự kiện đều có một mục đích.

Những gì đã xảy ra sẽ dẫn đến một số loại kết luận.

Rowan hiểu rằng đây vừa là kết thúc vừa là khởi đầu.

Bây giờ tôi biết rằng thế giới đã được xây dựng theo cách như vậy.

Tất nhiên, nếu tôi nói điều này, những người khác có thể nghĩ rằng tôi đã suy nghĩ quá nhiều, nhưng tôi không thể ngăn được.

Chuỗi sự kiện phức tạp bắt nguồn từ hành động của chúng tôi trong Lăng mộ Thánh nhân.

Có phải kết cục thực sự của những sự kiện này là tôi tiếp quản Thánh Hiệp Sĩ, Ngũ Đại Thần Giáo và trại tị nạn?

Đó có phải là kết thúc thực sự?

Tôi cử Rowan đi tìm xem Ludwig đang nghĩ gì.

Ludwig không phải là người có thể bỏ qua.

Trên thực tế, tôi là người duy nhất biết rằng anh ấy có khả năng trở thành biến số kỳ lạ nhất.

—Ludwig.

Ludwig, người đã bị mất cánh tay.

4 điều tra viên cuối cùng đã phát hiện ra những gì đang xảy ra trong Đế chế.

Và Ludwig đã phát hiện ra sự thông đồng, âm mưu và dối trá giữa những người đứng đầu và những người có ảnh hưởng thuộc nhiều phe phái khác nhau.

Đó không phải là kết thúc thực sự sao?

Nhân vật chính ban đầu có thể thực sự không làm gì cho đến cuối cùng?

Ludwig có thể mất hoàn toàn vai trò của mình không?

Nhân vật chính nên có được những gì họ muốn.

Thế giới được thiết kế để cung cấp cho nhân vật chính những gì họ muốn.

Bằng cách này hay cách khác.

Cuối cùng thì tôi đã lấy thứ mà lẽ ra Ludwig phải có: Alsbringer.

Nếu Ludwig là nhân vật chính của thế giới này, và thế giới thực sự hoạt động theo cách như vậy, thì Ludwig sẽ không đi chệch hướng của câu chuyện.

Tôi nghĩ Ludwig đã xong, nhưng khi anh ấy quay lại tầm nhìn của tôi, tôi nghĩ anh ấy vẫn chưa xong.

Ludwig không thể rời bỏ câu chuyện, cho rằng điều đó là đúng.

Ludwig phải có được thứ mình muốn, đó là trả thù, và phương tiện để đạt được điều đó đương nhiên sẽ là sức mạnh.

Ludwig đã trở nên vô dụng và thậm chí còn bị mất cánh tay.

Không.

Ngay từ đầu, tôi có nên thay đổi quan điểm của mình không?

Chẳng lẽ anh ta không bị mất đi cánh tay?

Cuối cùng tôi đã hiểu.

Cuối cùng tôi cũng nhận ra.

"Vậy đó là... nó là gì..."

Để cung cấp cho một cái gì đó.

Tôi đã phải lấy đi một cái gì đó ngay từ đầu.

Anh không bị mất cánh tay.

Nắm lấy cánh tay của anh ấy, bản thân nó, là sự khởi đầu của việc cho anh ấy một cái gì đó.

Ngay từ đầu, đó không phải là về việc bị loại. Thay vào đó, việc mất cánh tay là sự kiện quan trọng đưa anh ta đến với con đường.

"Nhân tiện, đó là gì?"

Khi tôi lầm bầm những từ mà tôi không hiểu, Harriet đang nhìn vào tay tôi.

"À, cái này sao."

Vật mà tôi đã lẫn trên tay trong suốt cuộc trò chuyện của chúng tôi.

“Anh không biết.”

“Em hiểu rồi.”

Tôi không biết. Tôi không biết tại sao tôi đã lấy nó.

Tôi không biết nó có nghĩa là gì.

Nó dường như là một vật vô nghĩa đối với Ellen, người cảm thấy như mình đã đi đến một điểm kết thúc nào đó.

Tuy nhiên, nó vẫn không nên bị loại bỏ.

Tôi bỏ chiếc bùa hộ mệnh hình tròn màu trắng vào túi.

—Ban đêm.

Một đêm tối khi ngay cả các nhà nghiên cứu cũng đang ngủ.

Nhưng trong phòng thí nghiệm sâu thẳm dưới lòng đất, nơi ngày và đêm trở nên vô nghĩa.

Ngay cả trong buồng cách ly ở nơi sâu nhất của phòng thí nghiệm.

Có 4 người ở đó.

—Christina, sắp xếp các loại thuốc và thuốc thử đã chuẩn bị theo thứ tự.

—Anna de Gerna, đang vẽ một vòng tròn ma thuật.

—Louis Ancton, kiểm tra các ma cụ và thiết bị thí nghiệm.

Và.

Ở trung tâm của vòng tròn ma thuật.

—Ludwig nằm đó, cười trần.

Đeo mặt nạ, Christina kiểm tra các dụng cụ, phù hợp với phẫu thuật nguyên thủy hơn là một pháp sư, và nói,

“Cậu suy nghĩ lại đi.”

“Làm ơn.”

"Tôi đã nói với cậu hàng chục lần rằng là cậu có thể chết."

"Tôi đã nghĩ về nó rất nhiều."

Trước lời nói của Ludwig, Christina cau mày.

"Chúng ta có thể tìm được cánh tay của người còn sống, của người mới chết không lâu. Tỷ lệ thành công sẽ cao hơn. Lấy được cũng không khó. Chỉ cần đợi thêm một thời gian nữa, chúng ta có thể tìm được cánh tay an toàn và không có vấn đề gì về mặt đạo đức."

"Cậu biết đó không phải là điều tôi muốn nữa mà, Christina."

"..."

Christina đã nhiều lần cố gắng thay đổi suy nghĩ của Ludwig nhưng không được.

"Ludwig... Cậu thực sự phải làm điều này à...?"

Trước lời nói của Anna, Ludwig gật đầu.

"Tôi muốn trở nên mạnh mẽ hơn."

"..."

"Tôi không biết cách nào khác, bởi vì tôi bất lực."

May mắn thay, họ không phải là những người duy nhất phớt lờ Ludwig và coi anh ta là kẻ tầm thường.

Anh có những người bạn không coi anh là gì cả.

Một thí nghiệm cực kỳ nguy hiểm với khả năng gây tử vong cao.

Tuy nhiên, anh vẫn muốn trải qua điều nguy hiểm nhất.

Cũng có những người có thể giúp Ludwig. Anna và Christina đều biết rằng họ không thể thuyết phục anh ta.

Tuy nhiên, muốn làm không có nghĩa là làm được ngay, và họ không thể ếm bùa nguy hiểm như vậy lên cơ thể bạn mình mà không có sự chuẩn bị chu đáo.

Vì vậy, cả ba người đều cẩn thận kiểm tra tình trạng của Ludwig, cho anh uống thuốc trước đó vài ngày và cố gắng tạo cho anh trạng thái tốt nhất có thể.

Kết quả là.

Louis nói từ bên ngoài vòng tròn ma thuật.

"Ludwig, tôi đã kiểm tra kỹ lưỡng tình trạng thể chất của cậu, và cậu khá khác biệt với những người khác. Khá nhiều đấy."

"Khác biệt?"

"Bất thường, chính xác là như vậy."

Khi Louis kiểm tra dữ liệu mà mình đã thu thập được, anh ấy mang vẻ mặt nghiêm túc, kiểm tra điều gì đó.

Anna và Christina đã biết thông tin này.

Trước những lời của Louis, Ludwig trông có vẻ bối rối khi nằm đó.

"Nói một cách đơn giản, tài năng của cậu thực sự kỳ lạ."

Trước khi bắt đầu bất cứ điều gì, Louis Ancton đã kiểm tra tỉ mỉ tình trạng thể chất của Ludwig và phát hiện ra một khía cạnh rất đặc biệt.

Những sinh viên cùng trình độ khác có năng lực siêu phàm mạnh mẽ, hoặc hai hoặc ba, hoặc thậm chí là tài năng bao gồm các năng lực khác. Trong trường hợp của Ellen, cô ấy sở hữu vô số tài năng toàn diện như vậy.

Tuy nhiên, Ludwig chỉ có một tài năng duy nhất: Thể Lực.

Một tài năng tương ứng với Class B của Royal Class.

Ludwig chưa bao giờ coi tài năng của mình là xuất chúng.

Nhưng anh là người duy nhất có tài năng về Thể Lực.

"Một tài năng kỳ lạ?"

"Tôi đã nghĩ rằng tài năng của cậu có liên quan đến sức chịu đựng hoặc sức bền thể chất, nhưng có vẻ như không phải vậy."

"Ludwig."

Christina tiếp lời Louis.

Đeo găng tay chặt và khẩu trang, cô nhìn anh.

"Có vẻ như tài năng của cậu gần với Sức Sống hơn là Thể Lực."

Anh luôn nghĩ lợi thế duy nhất của mình là không mệt mỏi.

Một tài năng liên quan đến sức sống hơn là sức chịu đựng.

Ludwig không biết ý nghĩa cụ thể của việc này.

Có phải tài năng duy nhất mà anh nghĩ rằng mình có thực sự khá đáng chú ý không?

Trong mọi trường hợp, không cần phải biết chi tiết cụ thể.

"Dù sao thì, bây giờ ... đó là một điều tốt, phải không?"

Trong lúc thành công hay thất bại, nhân tài đều có thể trợ giúp.

Anh có thể hiểu được điều đó.

"Đúng vậy, khả năng không chết của cậu so với người khác cao hơn nhiều."

"Điều đó giúp ích rất nhiều đấy."

"Tất nhiên, điều đó không nhất thiết có nghĩa là cậu sẽ thành công. Hãy ghi nhớ điều đó."

"Hiểu rồi."

Ludwig được sinh ra với sức sống cao bất thường.

Đó không phải là vấn đề đơn giản về sức mạnh cơ bắp hay sức bền.

Chính sinh mệnh.

Như thể dưới sự che chở của một thứ gì đó không thể dò thấu, Louis Ancton đã phát hiện ra rằng Ludwig có một sức mạnh kỳ lạ nào đó.

—Sức Sống.

Louis xác nhận rằng đó thực sự là một tài năng kỳ quái và ngoài hành tinh.

Một lúc sau, Anna hoàn thành vòng tròn ma thuật và lùi lại. Louis lấy thứ gì đó ra khỏi hộp đã chuẩn bị sẵn.

Đó là một cánh tay.

Một cái gì đó trong hình dạng của một cánh tay phải.

Khi Louis đưa cánh tay đến, Ludwig hỏi,

"Tôi có thể hỏi đó là cánh tay của ai không?"

Louis cẩn thận đặt cánh tay vào vị trí lẽ ra là cánh tay phải của Ludwig.

"Larken Simonstite."

"Tôi hiểu rồi."

Nghe cái tên, Ludwig khẽ nhắm mắt lại. Đó không phải là một cái tên xa lạ với anh.

—Larken Simonstite.

Kẻ phản bội nhân loại đã trở thành một Grandmaster.

Người tiền nhiệm của Saviolin Turner, nhân loại mạnh nhất.

Cánh tay phải của ông ấy được đặt ở vị trí đáng lẽ phải là cánh tay của Ludwig.

Louis lùi lại, và Christina tiếp cận Ludwig với găng tay và khẩu trang.

Không chắc chắn bao nhiêu sẽ thay đổi khi chỉ nhận được một cánh tay.

Tuy nhiên, có một điều rõ ràng: một điều gì đó bất ngờ sẽ xảy ra.

Đó là một ca cấy ghép đơn giản, nhưng cánh tay được cấy ghép đã từng thuộc về một người đàn ông được cho là mạnh nhất thế giới, và đã được cường hóa thêm bằng Ma thuật đen và Giả kim thuật trước khi được tái sinh.

Nếu việc cấy ghép và thích ứng thành công, điều gì đó không thể đoán trước sẽ xảy ra.

Với cánh tay của một kẻ phản bội nhân loại, liệu anh có tiêu diệt được kẻ thù của nhân loại?

"Giờ đã đến nước này, tôi đảm bảo chúng ta sẽ thành công, Ludwig."

"Tôi đang trông cậy vào cậu."

"Cùng nhau, chúng ta hãy trả thù thế giới."

Một tia sáng hiện lên trong mắt Christina.

"Chúng tôi sẽ khiến mọi người phải trả giá cho tất cả những điều này."

Dù đã cố gắng từ bỏ và cam chịu nhưng một khi đã quyết tâm hành động, Christina không khỏi nghĩ đến việc hợp sức với Ludwig.

Nhìn thấy đôi mắt của Christina ánh lên sự điên cuồng và sự báo thù, Ludwig nhìn lên trần nhà.

"Đúng vậy... một cái giá."

"Chúng ta phải khiến họ phải trả giá."

"Tôi thật ngu ngốc."

"Nhưng tôi sẽ không hỏi ý kiến của người khác nữa, hoặc tìm kiếm sự khẳng định rằng phán đoán của tôi là đúng."

"Tôi có thể sai, tôi có thể phạm sai lầm, nhưng tôi sẽ không tìm kiếm câu trả lời từ người khác nữa."

"Nếu tôi sai, thì cứ như vậy đi."

"Nếu tôi đúng, thì cứ như vậy đi."

"Tôi sẽ đi theo con đường mình đã chọn".

"Chắc hẳn ai cũng có lý do của mình."

"Chắc hẳn phải có lý do nào đó, và có lẽ đó là điều mà họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận."

"Nhưng nếu như vậy..."

"Tôi cũng có thể làm như vậy."

"Ta cũng có thể như vậy."

"Tôi phải chấp nhận sự bất lực của chính mình."

"Cũng như họ biện minh cho nhiều thứ bằng cách nói rằng họ không có lựa chọn nào khác."

"Tôi sẽ biện minh cho bản thân rằng trong thế giới này họ đã tạo ra, tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc trở thành người này."

"Nó được cho phép, phải không?"

"Nếu điều đó được phép đối với họ, tôi nghĩ điều đó cũng được phép đối với tôi."

"Sự trả thù..."

"Chà, tôi không nghĩ đó là sự trả thù."

"Đây là... vâng, theo cách nói yêu thích của họ."

"Đó không phải là trả thù hay trừng phạt ..."

Ludwig lên tiếng.

"Đó chỉ là... một sự cố không thể tránh khỏi, tôi cho là vậy."

Số phận hóa trang như trùng hợp đản xen, xen lẫn vào nhau.

Cụm từ 'không có sự lựa chọn' lặp đi lặp lại và tích lũy.

Một tất yếu khác.

Nó đã đến một điểm đến và điểm bắt đầu.

<Trans Note>

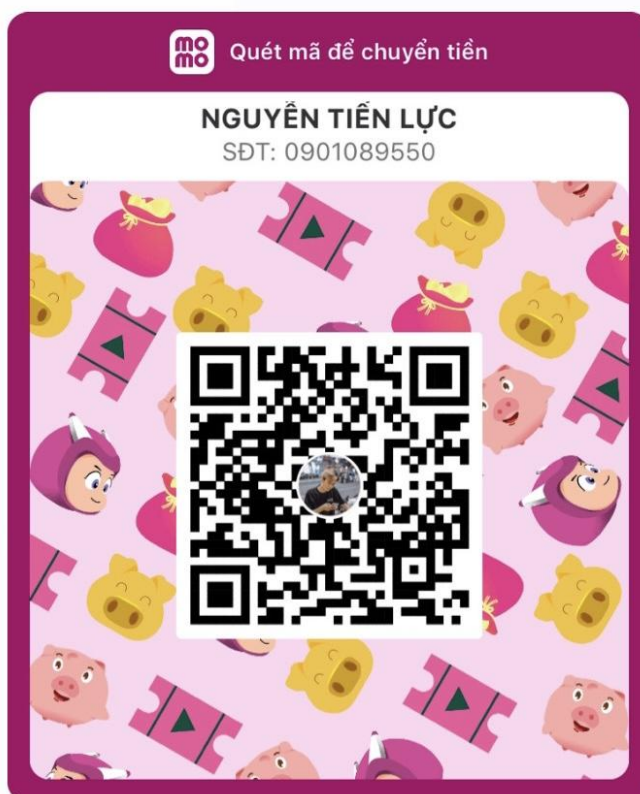
Nhân vật chính thật sự đã thức tỉnh sao?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

NGUYEN TIEN LUC
69110000814828
BIDV-CN Đồng Tháp

Thanks For Reading